

Quor
 Ex. 2.
 Bibl. Universitatii
 Cluj:

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor ȚEPELUȘ.

ABONAMENTE:
60 lei anual. 30 lei pe jum an

REDACTIA ȘI ADMINISTR
SIBIU
Str. Școalei de înot Nr. 8—10.

ANUNȚURI:
4 lei linia pețit.

La ieslea sfântă.

La ieslea blândului lisus,
 La ieslea cea săracă,
 Sufla un bou blajin, supus,
 Căldură ca să facă,
 Și ieslea pruncului divin
 S'a încălzit ca din senin.

La ieslea fericirii țării,
 A scumpei noastre României
 Din baerele disperării
 Azi suflă boii mii de mii
 Dar par'că este făcătură
 Că 'n iesle încă nu-i căldură

.....
 La ieslea fericirii țării
 Pândesc irozii și dușmanii
 Iar vântul suflă 'n faptul sării
 C'au ros și ieslea șobolanii...

ȚEPELUȘ.

CALICUL

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor **ȚEPELUȘ.**

ABONAMENTE:
60 lei anual. 30 lei pe jum an

REDACȚIA ȘI ADMINISTR
SIBIU
Str. Școlii de Înot Nr. 8—10.

ANUNȚURI:
4 lei linia petit.

HOMO HOMINI LUPUS

Impodobit era seninul cu mii de stele lucitoare
Și dintre miile de stele, o stea frumoasă, călătoare
A străbătut cereasca boltă, departe, pân' la Vifleim
Lăsând o dără de lumină la ieslea pruncului divin;
In urma ei trei Magi de seamă să se închine au plecat
La locul unde se născuse Mântuitorul așteptat.

Au dus vestire-apoi, departe, bătrânii Magi pe-acest
pământ

C'acel ce s'a născut în iesle e însuși Mesia preasfânt,
Este trimisul celui care îndreaptă lumile din mers
Și-i sol al păcii și-al iubirii peste întregul univers,
El este raza de lumină ce întunerecul străbate
Și vine 'n numele iubirii curățitoare de păcate.

Cu cântece și osanale a fost întâmpinat Mesia
Și se surpau cetății de ură pe unde străbătea solia
Iar pe ruine de păcate creștea din ce în ce mai mare
Celatea vie a iubirii, credința cea izbăvitoare;
Dar farisei de lege veche, Irozii zilelor acele
Mărirea-au început a-și teme și au pornit, cu gân-
duri rele

Să piardă pe acela care s'a întrupat în astă lume
Spre-a o scăpa din întunec și din păcatele străbune.

• •

De-atunci pe sghiabul vremii amar de ani s'au scurs
Iar în întreaga lume credința lui Iisus
A străbătut, — dar însă cu ea și 'n urma ei
S'a strecurat și ceata de răi și farisei,
Caiafe cari pe buze au miere și blândețe,
Cameleoni făjarnici cari schimbă zeci de fețe,
Tirani cu 'nfățisare de milă și iertare,
Cari zeci de piei ar rupe de pe țaranul, care
La seceră se frânge ca să-i muncească glia,
Ne-având un ban în pungă să-și lege sărăcia.

Credința cea divină la mulți e vorbă seacă,
Sub scutul ei mișei orgiile-și înecă;
Preoți, cari și făclia au pus-o sub obroc
Au transformat popia acuma 'n iarmaroc
Dau voturi la poruncă și loturi uneori
Apoi desmiardă 'n tihnă arginții sunători

Ba chiar tovărășie azi leagă 'n ziua mare
Cu proxeneși nemernici, stăpâni de lupanare.

In suflet n'au nimica acești nemernici, fazi,
Nu știu ce-i conștiința și vecinic sunt nomazi,
L'ar vinde înc'odată, — ca Iuda, — pe Cristos
Acelui ce-ar promite mai mult ciolan de ros
Iar patria străbună la ei e doar un loc
Menit să le aducă avere și noroc.

Iubirea, — cel mai mare precept al lui Iisus
Se dă după monedă, în jos ca și în sus
Și sgura vicleniei a sdrențuit-o rău
De când pe buze-o poartă despotul de călău,
Zadarnic, — focul sacru azi nu mai vrea să ardă
Decând iubirea poartă a 'nșelăciunii sgardă.

Săracii și orfanii și văduve sărmene
Sunt pomeniți cu toții prin splendide saloane
Dar însă ce se strânge spre-ajutorare, — piere
Căci, dè! motorul are cinzeci de cai putere
Și vizitele costă și balurile cer...
Iar mila e 'nghețată demult sub asprul ger.

Azi milă și iubire, credință și iertare
Sunt numai vorbărie, fiindcă fiecare
Pe altul vrea să-l surpe, zâmbindu-i prietenește;
Să sfășie chiar frații iar ura încolțește
In prietenul ce vede că ești mai bun ca el,
Incât, zău, nu știi care-i azi prieten sau mișel.

• •

Dară colinda 'ncepe și 'n cârd copii vin
Pe când noi stăm la mese cu toți și prăsnuim
Venirea între oameni a pruncului preasfânt
Spre mântuirea noastră, făr' ca al lui cuvânt
Să il urmăim și 'n faptă cu suflete curate,
Spre a scăpa odată de multele păcate.

ȚEPELUȘ.

Cocoana Gurădulce.

Căț! Ca vouă nu vă aduce Moș Crăciun cărnaț afumat și cartaboș.

Voi sunteți cele mai nefericite ființe de pe pământ, că nu prea aveți sărbători legale și oficioase. Povestea voastră e ca și a fetei cu vre-o treizeci de toamne, care se credea încă tânără, «fosta-i lele când ai fost», și trăgea nădejde, că Moș Crăciun și-acum mai poartă în traistă nebuni cari au gânduri să se însoare pe nevazute și neștiute. Mițuluc.

Voi nu umblați pe la Dej la alegeri și nici nu sunteți măritate după șefi de gară sau de vamă. Voi nu purtați ziua dinții în gură, noaptea în apă și nici nu vă rumeniți și sulemeniți obrazul, că nu vă țineți cocoane mari.

Căț în parlament de-aici. Acolo ar fi locul vostru de frunte, că voi știți alege fara urne și fara alegători. Voi nu sunteți trecute pe tablo-

uri cu loturi de casa și nici n'o să pățiți, ca ceice au pus pociumbii pe pământul primit, iar a doua zi au rămas numai cu parii.

Voi nu știți face fraude și nici alte escrocherii ca oamenii. Mițuluc.

De voi e bine că nu vă caută nici cătanele, nici peștorii și nici cei cu impozitele.

Căț. Ca voi nu aveți confesiune.

De trei ori căț că vine Crăciunul și nu ne-aduce nimic. Era să-l mai mânânce și sfinții până a ajuns la noi.

Dar în traistă i-sa făcut curățenie mai bine ca la Dej.

Căț că viața-i o prostie pentru cine n'o are și o nebunie pentru cei cari o trăesc.

Ciriplic pe sub arini.

Pe aleiu pe sub arini
Azi se plimbă mulți asini
Dar de cei fără urechi
Creștele-ar două perechi,
Da să le crească și coarne
Ca să le 'mpungă pe doamne,
C'asa știu lucrul să-l facă
●a la bărbați să le placă.

Astăzi nu mai e morală
Căci e lumea ca o zală,
Dar de cele ruginite
Și de Cula făurite.
Dar tot ași dori și eu
Să pot prinde una zău,
Nemorală să și fie
Numai ea să-mi placă mie,
Dar să nu-mi ceară parale
Căci am buzunare goale.

Unde parale nu sunt,
Nu-i rost de traiu pe pământ,
Căci numai paralele
Ridică și statele
Cum să nu ridice omul
Chiar când li răpește somnul.
Umblând numai prin crâjmuțe,
Cheltuind pe la mândruțe,
Ajungând din om cinstit
Un mare nenorocit.

Moș Reată.

Reprivire asupra anului 1924

Nimica nu-i fără sfârșit în lumea asta a desechilibrului bugetelor echilibrate, a deficitelor bugetare și a multor panamale.

Nici chiar domnia liberală nu e fără de sfârșit. Chiar și eternitatea, — socotită dela Cristos, — e cu 1924 de ani mai scurtă.

De aceia speranța e motivată că atât execuțiunile de dare cât și tragerea pe sfoară își vor da odată în cap:

Dar când?

Asta-i o întrebare la care trebuie și minte ca să se răspundă.

Eu însă fiind Român, ca toți calicii, și Românului venindu-i mintea în ediția a doua, rog pe onorații cetitori, cât și pe cei cu abonamentul în restanță să aștepte, până când voi căpăta și eu minte.

Atâta pot confirma că devenind toți contribuabilii calici ca mine, execuțiile de dare vor înceta ex offo, iar la furto-urnele generale liberalii, perfidliberalii, șoboliberalii et tutti quanti libertino-mercenarii se vor număra printre cei trași pe sfoară.

Dar până una alta i se apropie funia de par moșului 1924, iar popa îi va cânta vecinica pomenire. Pe noi însă ne lasă tot unde ne-o găsit: în politică și în palincă activi, în școală pociți, în biserică dăsăgiți, literatură avem mai mult decât untură, din câte gazete, singur Calicul nu e e ridicul, pungile ni-s goale, la activ avem soacre, la pasiv măsele, plugarii ls ca ogarii și așa mai departe.

Activi am mai fost în pașapoarte, în văltoenisme, în arthurisme, în cataclisme, și alte clisme, când este vorba dela Văcărești să te muți la Sanatorul Elisaveta, ca generalul Văitoianu iar de-acolo înapoi acasă.

Negustoria de robi e rențat în anul acesta poate spune chiar și Herberger.

În 1925 om vedea ce-om mai păși.

Sonete porcine

I

*Sosi și ziua crudului Ignat,
Ca chiriașul dat prin lege-afară,
Din coteneața strâmtă, solitară
Cu forța-i bietul porc evacuat.*

*O judecată scurtă și sumară
Motiv? — acelaș omenesc păcat
A stat nepăsător și-a consumat
Precum consumă mulți la noi în țară.*

*Ca viermii de cadavru, toți golanii
Se bucură, sărmane porc, de tine
Deși nu ți-a mers faima prin zăzanii.*

*Și-ai fost în viață mult mai cu rușine
Decât atâția mâncători de danii,
Spre cari pedeapsa legii nu mai vine.*

II

*De-ai fi vlăstar de nobilă Caiafă
Ți-ai consuma untura liniștit
În timp ce vulgul ți-ar privi uimit
Rotundul pântec și înflorita ceafă,*

*Dar pentrucă pe lume ai venit
Din tată vier și din neneacă scroafă
A vieții tale roșie garoafă
Iși scutură parfumul sub cuțit.*

*De nicăeri cuvântul de 'ndurare,
Doar flacările snopului de pae
La moartea ta țin loc de lumânare.*

*Iar când s'a stins aprinsa vâlvătae
La vechia vatră cântec nou răsare
În sunetul metalic de tigae.*

III

*O, pilda fiorosului Irod
De veacuri an de an este urmată
Răsună ca'n Iudeia sângerată
Guițele porcinului norod.*

*Și aciuând codița bârligată
Acolo lângă tristul eșafod,
Stă dus pe gânduri nespălatul plod
Cu degetul în nara asudată.*

*Ca steag de pace-i flutură la spate
Cămașa din nădragii descheiați
Ș'n stepe minței lui înfierbântate*

Incep să crească munții de cârnați
Iar buzele de spuză 'ncenușate
Ingână 'ncet: Ne dați, ori nu ne dați?

LERUI-LER.

Sus Marcule

Ja la dada, haide-acuma
Pune laba pe potâng
Că și tetea Sfetea-ți cântă
Hai sdrâng sdrâng și iar
sdrâng sdrâng
Ba-ți mai cântă încă una
Care-o știe dela Fruma.

Kacica are vin și bere
Și mâncare dacă ceri
Iar din membrii „Doinei“
face
Kacica doar „Buni templieri“
Când încep cu toți deodată:
„Foaie verde, foaie lată“.

Cu pământu de grădină
S'a 'ncurcat povestea rău;
Scârțae pământu-al naibii,
Dacă nu-l mai ungi cu sâu
Și pe cei cari au cuvântul
Azi nu-i mai chiamă pământul.

Drept răsplată taica Henteș
Slujbe grase a luat
Inșă azi când nu-s alegeri
In retragere-i lăsat;
Pensie ori leafă: ioc,
Ce să-i faci când nu-i noroc.

Pe anul 1925

abonamentul la „Calicul“ este de Lei 100—, după cum am anunțat în numărul trecut.

La acest număr anexăm mandate postale și rugăm pe domnii abonați a ne trimite costul abonamentului cu re-intoarcerea postei.

Numeri de probă trimitem ori cui la cerere.

Acela care ne trimite zece abonamente, — pe al său îl primește gratuit un an de zile.

Nu mai trebuie să insistăm asupra enormelor cheltuieli de tipar, care le avem cu scoaterea foil; credem că e datorია fiecărui abonat ca să trimeată cât mai neîntârziat costul abonamentului.

Administrația.

CALENDARUL CALICULUI

se trimite oricui dacă trimite prin mandat postal 10 lei costul unui exemplar, plus doi lei pentru portu.

Cu acelaș preț orisicine poate avea și frumosul calendar: „Calendarul pentru toți“ pe anul 1925.

Epigrame și Calicograme,

frumos mănunchiu de satire se poate căpăta dela Librăria Săteanului Sibiiu. Prețul unui exemplar costă 12— lei, cu portu cu tot. Bani să se trimeată înainte prin mandat postal sau mărci postale. La o comandă mai mare de 5 bucați, dăm rabat.

Onii învățători, notari, comercianți

când vin la Sibiiu să cerceteze depozitul de engros al Librăriei Săteanului din strada Școalei de înot Nr. 10, care este complet asortat cu toate articolele de librărie și papetărie.

Hârtie concepută și vâlnă cu prețuri fără concurență, tipărituri administrative, cerneală, tocuri, penițe, creioane, liniale, sugativă, caete diferite mărimi, registre. Tot aci se pot comanda diferite tipărituri, ca: broșuri, cărți de vizită, invitări de cununii, capete de scrisori, facturi et. etc.

Tipografia și Librăria Săteanului Sibiiu, Str. Școalei de înot 10.

Vuța și Chiva

Vuța: La bună mână-i Chivo!

Chiva: La mai bună mere Vuțo. Da tu mai ai ceva grîntaiu rămas?

Vuța: Mai, Ia calcătura, cu toate că l'aș fi dat *tot furt* lu doamna Bufnița, a din ulița Ciznădiei.

Chiva: Care doamnă Bufnița tu trîncotito?

Vuța: Ba trîncotita ești tu Chivo. Cum hantataru să nu știi tu la doamna aia, unde tot mere popa nost cu mărenii de beau aldămașurile, când o făcut și ei v'o treabă mai mare prin Cetate.

Chiva: Stai soro c'acuma știi! Pe lângă domnu Melțar cu sponu și peste cale de șnăidării ala de doamne!

Vuța: Cari șnăidări tu Chivo?

Chiva: Nuștiu cum snyleu îi chiamă. Veneau, — pe vremea când aveam și noi fete mari, — la jocul dela Căvanca. Știi tu Vuțo, când ne umplea glaja cu glivain

domnu Căvanca al gras, iar în noi fierbea sângele, ca în nește gardidame de elitră ce eram, iar când veneau ei amândoi la masă, cu fețele noastre la brațeta și ziceau: «poftă bună», — eu le răspundeam tot pe politică: «mersăi vizaviu asemenea», și îl invitam apoi la o turta de șnițal cu gârneală de sfeclă și țătroană. Vuțo, Vuțo, da rău s'o mai opărit lumea acum! Pe fețele de-acum le învață mai-stăru Stoica să joace „Javră“:

Vuța: Ba javră ești tu, calcăturite-ar Chivo.

Chiva: Stai tu proasto, că n'am zâs de tine, da așa-l chiamă jocu: joc de javră cu sucituri. S'o vezi pe-a lui-Nasturtit cum să stropșește la *Găzälhaus*, de gîndești c'o fost beteagă de tifos sistematic de ala.

Vuța: Doamnă Brecner dragă, mai dă o fele, că doar n'o fi foc!

Doamna Brecner: No lee,

ca dau mitenaș.

Chiva: Noroc Vuțo

Vuța: La bună mână-i soro

Chiva: La mai bună mere.

Biblia în două ediții

În locul restaurantului Boulevard s'a instalat societatea de lecturi biblice, în vreme ce alături, — în cafenea, — se continuă jocul de cărți.

De o parte-i talmăcirea
Bibliei la misionari
Iar de alta-i măsluirea
Alte-i bibliei, cu foi tari.

Cărturar.

Unei fete

«Ești un bobocel de floare»!
Ți-a spus Nicu dulce 'n față,
Însă a văzut la urmă
Că ești doar boboc de... rață.

Răfolesc.

Unui prieten.

Dulce și-a întors spre tine
Ochii negrii mândra față.
Însă ea-ți privea cămașa
De o lună nespălată.

Ei.

Ce ai dragă? simți iubirea,
De ți-e fața ca de ceară?
Dar ea-mi zise grav: «Dă-mi
pace,
C'am luat «sare amară»...

Amărātu.

Protest către Moș Crăciun

Moș Crăciun, azi primăria
Ispășește-un greu păcat
Fiindcă n'are în Consiliu
Decât numai un... Bărbaț
Dar și-acela Moș Crăciune
E... Bărbaț, doar după nume.

Colac și Pupăză.

Colac: Câți călugări aveți voi în Blaj?

Pupăză: Doi!

Colac: Și celibi?

Pupăză: Celibi avem mai mulți decât păcate strigătoare la ceriu!

Colac: Ei, și ce deosebire faceți voi între călugări și celibi?

Pupăză: Ce deosebire se facem? — călugăr, ori celibe, la noi, ca și la voi, e tot un drac!

Colac: Noi n'avem celibi!

Pupăză: Fiindcă toți celibii voștri is cu copii.

Colac: Păi ăia nu-s celibi.

Pupăză: Atunci ce păcate-s?

Colac: Catări hierarchici!

Pupăză: Noi hierarchi de aceia n'avem!

Colac: Ba aveți!

Pupăză: Unde?

Colac: În Blaj, și-n alte locuri. Mă, tot ce nu-i călugăr nici popă, și-n bise-

rica voastră, e catâr hierarchic!

Pupăză: Care va să zică — cum zice Coana Gurădulce cându-i pică musca'n lapte, — tu bați șaua, ca să se priceapă calul!

Colac: Da, da! — Călugărul nu poate avea muere, popa trebuie se aiba, și, prin urmare, tot ce-i la mijloc e catâr hierarhic. — Voi la unirea voastră cu Roma n'ați primit și celibatul!

Pupăză: Ai toată dreptatea! — Acum încep eu a pricepe pentruce noi avem numai doi călugări și celibi câte contraziceri în «Crepații» din Brașov sau câte greșeli de tipar în «Viitorul».

Colac: Și asta pentruce?

Pupăză: Pentrucă cei doi călugări au trei moși mari și două mori cu mari venite, dar' bieții de ei mor de foame, pentruca celibii

să aiba ce mânca — eu însă mă duc soațe să-mi văd de copil, că preteasa nu-i acasă!

Colac: Așa ceva fac și catării hierarchici, care n'au preotese de loc, — adio!

Romanța autuminală

Ploaia tristă și banală,

Ploaia obsedantă,

Ploaia

Care pastîșează clima de pe Alpi

Și Himalaia,

Ploaia cade verticală din cerul alambic

Și sfidează paciența trecătorilor:

Pic-pic...

Cu vedenii de umbrele ce se 'nchid

Și se deschid,

Resemnat primești în față proectile de lichid.

Când și când, pe pălărie simți un ropot de cascadă,—

Cântă streșinele toate...

Iar în jurul tău, pe stradă,

E-o obsesie galantă de picioare și frou-frou.

De dantele,

De juupoane.

Și ciorapi dela Bon-Gout..

*

De trei zile

Firmamentul desfășoară peste not

O imensă sdreanță udă cu largi pete de norot

Pe mizeria terestră a foburgului umil.

De trei zile cerul, varsă lacrimi mari

De crocodil...

Plouă,

Plouă ca'n Parisul lui Verlaine...

Din loc în loc

Te insultă modestia unor ghete fără toc.

Mai departe,

Când coboară din cupeul ei grăbită,

Până sus zărești dessous-ul unei doamne

Din elită, —

Iar pe strada animată ca la cinematograful

Ploaia zugrăvește 'n aer sârme lungi de telegraf.

G. Topârceanu.

Cum stăm noi ?

La această întrebare, după datinele vechi,
Am putea lesne răspunde ; stăm cu capu 'ntre urechi,
Și cu grumazii 'ntre umeri, cum stau și alți botezați,
Stăm cum ne apucă seara și mâncăm și nespălați,
Că doară ne-a venit vremea ca să fim emancipați
Cu deosebire-acuma, că suntem civilizați!

Stăm bine, cu mic cu mare, stăm cu mâinile în sin
Și roadem câte-o cărmoașe, mai gustăm și nișel vin
Apoi zicem: ce ne pasă? știu că n'om domni pământul,
Doară n'om cerca ca Eol a vâri 'n desagă vântul!
Ce să ne frământăm mintea a stoarce din stâncă stropi,
Că de vom muri odată, nu ne-or duce șapte popi.

Dar de moarte n'avem frică, noi avem o mângăere:
„Banul cel rău nu se pierde, omul ticălos nu pierie!“
Așa stă scris la scriptură, la prorocul Hababuc,
Deci de moarte n'aveți frică, eu grija ei nu o duc!
Căci scumpa mea mângăere o roști o sfântă limbă,
Deci putem dormi în voe, că scriptura nu se schimbă.

Nici nu e azi ca odată să avem lipsă de oameni,
Nu ! ba tocmai din potrivă, avem oameni și neoameni,
Cari ar fi în tot minutul în stare a consuma
Milioanele lui Rotschild, numai de le-ar căpăta,
Ba cu măselele noastre, cari natura ni le-a dat
Putem roade și pe dracul, care-i mai încornurat.

Dela nenea „frunză verde“, ce taie frunză la câni
Pân' la cei cu decorații de-ai sistemului stăpâni,
Toți cu toți, mic cu mare, cu nădrați ori cu crălință
Suntem oameni de parolă, Românași de bună viță
Lafi la pungă, răi la lucru, dar grozav de buni la gură
Cap și foale ni-s croite espress pentru beutură.

Pretutindeni, în tot locul, avem oameni curioși,
Ce sunt demni în tot minutul a fi pe la fârguri scoși
Și-arătați pentru parale, ca și pe urangutani
Căci jupoaie în tot chipul pe bieții simplii țărani,
Apoi strigă'n gura mare: „eu lucru și mă trudesc
Neamul să mi-l fericesc!“

Avem, nu ne putem plânge, mulți preoți cu crucea-'n sin
Cu gândul la tuz de dobă, și la glăjile cu vin
Cari dau pildă, dau exemplu, turmei ce o călbăjesc
Alungându-o prin mlaștini, printre neamul broscănesc,
Cu astfel de preoți cinstiți
Să nu fim noi toți fericiți?!

Avem dascăli o mulțime, dascăli mari și dascăli mici
Unul mai bun decât altul, toți procopsiți și voinici
Care pentru-a lor chemare nu dorm două și trei nopți
Ci fac chemie, analiză la vin, bere și rachie
Și cetesc literatura lui „Pardon“, et companie
Până desleagă enigma că ai lui Bachus nepoți
Suntem noi! deci, bre, vorbiți:
Nu suntem noi fericiți?!

Și advocați o mulțime, ni-am făcut în scurtă vreme
Și sunt harnici la 'ncurcăli bani a strânge nu li-e lene
Ei ne 'ncurcă 'n procese, și ei ne câștigă dreptul,
Care avându-l în mână, putem fuduli luă bățul
Și traista de cerșitori; ei acuma mai vorbiți:
Nu suntem noi fericiți?

Mai avem noi o mulțime de bărbați și de femei
Ce-ar fi buni strânși la olaltă cu o funicea de teit
Ca să nu se risipească, ci să stee 'n veci legați,
Și din a lor scumpe nume un pomelnic să cioplim
Cu carele în toți vecii am putea să ne fâlim.

Dară Calicul mințește, noi stăm bine, ce vorbiți?
Și-avem o droaie de oameni, cari ne-or face fericiți!

Vinul e de vină

Bine bărbate, te-ai jurat că nu mai întri în crăș-
mă cât trăiesc eu și prin asta îmi arăți dovada că
mă iubești.

- Ei, și?
- Ei și, văd că de trei zile ai început-o iară.
- Cine credea că ai să trăiești atâta. Dar acum
poți muri, că crăjmarul și-a adus vinul cel nou.

Scrisoare cu răspuns

Badea Pantilimon își duse băiatul la oraș
să-l facă domn.

Intr'o zi primește o scrisoare prin care bă-
iatul ajuns domn de trotuare îi cere bani ca să-și
cumpere. „prețul maximal, educația sexului mior-
lăitor și alte multele necesare la școală.“ (?)

Bătrânul pățit și el îi răspunde;

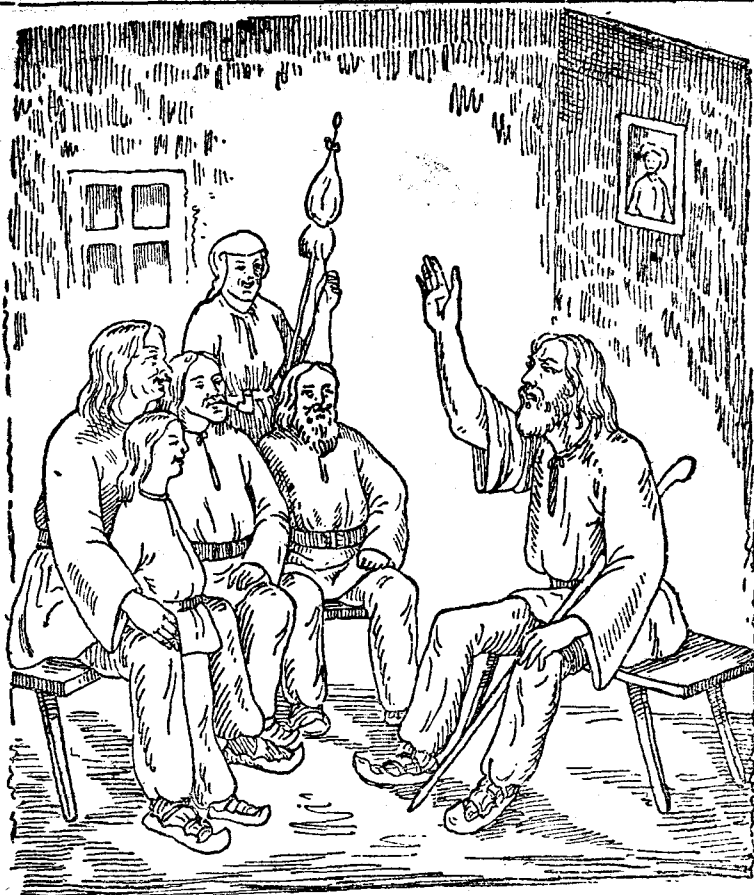
„Dragul tatii! Scrisoarea în care ceri bani
n'a ajuns la mine, desigur s'a rătăcit cu poșta
asta românească sau a luat-o cătră America. Acum
nici nu am bani până nu va fâta vaca ca să vin-
dem vițatul. In scrisoarea asta fi-o pus mamăta 20
Lei dar eu nu știu de ei. Iți mai trimitem căbatul
ăsta pe care l-ai purtat astăvară, să-l întorci și
să-l porți la iarnă.

Noi suntem bine și școala o avut 7 purcei.

Al tău tată

Pantilimon.

Stan pătitul

Odinioară trăia în Stoilcenii un țăran foarte bogat, dar' sgârcit ca un melciu, sau bourel, când se retrage în casa sa. Atâta de sgârcit era acel țăran încât cu toate că era un bătrân de 70 de ani, nici sfântul Haralambie nu se încumeta a merge la el cu coasa, pentru-că se temea, că nu-i dă de mâncare.

Țăranul bogat, dar sgârcit ca un protosinel, nu dădea din averea câștigată nici la copiii săi cele de lipsă, nici batâr să se sature, necum să dea ceva la vr'un străin. Cu deosebire țigan sau alt cerșetor n'a ieșit cu bucatură din curtea lui.

Țăranul nostru cugeta că va trai până când îngerul Domnului va sufla în trâmbiță marșul scularii morților.

În fine țăranul nostru, bătrân și bolnăvicios, și cu sânul plin de temerile morții, ședea într'o zi de vară sin-

gur în curtea sa la umbra unui șopron. Toți casnicii săi se aflau la lucrul câmpului.

În acea zi, o țigană cor-turăreasa vine și intra în curtea țăranului, și văzându-l pe acesta întristat, mai întâiu îi dă bună ziua, apoi scoate ghiocul și-i zice: Draguț stăpâne, mâncațiaș sufletul cel bun și dulce, văd că pătimești de grea boală, întinde-ți palma cea dreaptă mâncațiaș, să-ți dau de noroc, și să-ți ghicesc leacul la boală, care, după cum mi-se arată, o să-ți pună cât de curând capul!

— Da ce leac să-mi poți tu ghici? de unde cunoști tu leacurile?

Dela moși dela strămoși stăpâne, dela mănăstiri din vârful munților, și dela locuri sfinte din țări departate, pe unde nici lumina soarelui nu ajunge. En ui-

tă-te la rădăcinile, la buruenile, și florile aceste. (Țigana scoate o mulțime de rădăcini, flori uscate și verzi dintr'o desăgă, și le arată țăranului).

Țăranul, în desperarea sa, văzând mulțimea de rădăcini strâmbe și oable, burueni verzi și uscate, flori înflorite și veștede, a început a crede în știința țiganei, și întinzându-i palma cea dreaptă, i-a zis: Noa hai și-mi ghicește leacul!

Atunci țigana scoate ghiocul, învoalba din ochi ca o bivola speriată, întoarce ochii rotogol, își face o cruce atât de mare încât toți dracii din jurul țăranului au tăiat-o la fugă, apoi scui-pând de trei ori pe ghioc îl pune în palma țăranului și descântă zicând: Cap de șerpe din peșterile munților sfinți, cu șapte limbi, șapte dinți și șapte măsele descule-te desnoada-te, — pune stăpâne un leu pe ghioc în numele Tatalui!

Țăranul bate șerpăriul, și pune leul.

— Mai pune doi lei în numele Fiului! — Țăranul pune doi lei!

— Mai pune trei lei în numele Duhului sfânt!

— Țăranul mai pune trei lei pe ghioc!

— Acum pune patru lei pentru sfânta Maică Precesta! Țăranul pune și acești patru lei, pentru-că sufletul din el tremura de frica morții, ca și frunza de plop de suflatul vântului.

După aceea țigana așează ghiocul în palma țăranului, și începe a borborosi cuvinte neînțelese de limbă omenească, suflă de patru ori, odată către miază-zi, apoi scoate ghiocul din palmă roșu ca racu, și țig-

nându-l cu două degete în fața țaranului îi zice: Vazuși stăpâne cât de alb era ghiocul, când ți l-am pus în palma, și iată acum ce roșu e?! Asta-i cel mai bun semn c'o să-ți ghicesc leacul, să te vindeci de toate durerile, și mulți ani o să trăiești încă. — Pune acuma 5 lei pentru sfântul Haralambie, care adună morții cu coasa, și apoi o să mă apuc să-ți dau de noroc, și din vinele palmii să-ți ghicesc leacul.

Țaranul punând și cei 5 lei pentru sfântul Haralampie în mâna țiganei, aceasta grijindu-și ghiocul cu lei cu tot, deschide palma țaranului și începe: Mi se arată din palmă, că odată erai sărac, și te-ai făcut mare bogat. Mulți copii îți zic tată, și mai mulți ți-ar zice, dar' nu cutează. Ai avut două mieri și trei soacre, adică două soacre și o străsoacră, pentru că la una-i trăia și muma când i-ai luat fata. Multa lume de oameni ai ajutat cu bani în necazuri, multa lume de oameni te-a și înșelat, dar' dumniata dela nime n'ai luat mai mult decât ai putut, și încât ți-a fost cu puțința n'ai luat camete mai multe decât capitalul de două, trei, mult de patru-ori îndoit! — Ai avut mult noroc în vite, în copii, marhe și dobitoace, pe care toate le-ai iubit, hrănit și crescut cu asemenea îngrijire părintească. N'ai crescut însă porc, care a mâncat atâta dela dumneata, cât dumneata dela el. Când puteai mânca, nu mâncai, acum ai mânca, dar nu poți. Mi se arată adică, că de mult pătimești de boala poftei mănării, dar nu poți mânca, fiindcă n'ai poftă. Ea mi-

roasă rădăcina asta — îi pune o rădăcină la nas — și-mi spune avea poftă s'o mănaci?

Țaranul miroasa rădăcina, și răspunde: Nu!

— En miroasă asta rădăcină, și cugetă-ți c'ar fi feartă 'n lapte dulce, oare nu ți-ar plăcea?

— Nu! — Da buruiana asta uscată, dacă s'ar muia în oțat de vin, și ai pune lângă ea un puiu fript rumen în frigare, nu ți-ar veni s'o mănaci?

— Asta n'ar fi rea!

Vezi dragul meu, atunci buruiana asta ți-e leacul, și mâncând din ea, asta numai o să te însănătoșeze, dar, până când vei putea mânca din ea, n'o să mori. Una trebuie să-ți spun însă că buruiana asta se află cu mari greutate, și e foarte scumpă. Ea crește numai la vârful munților la umbra zăpezii, pe care raza soarelui preste vară n'o poate topl.

— Da cu asta cât ași putea trăi?

— Până ce mori, pentru că n'am mai multă, decât atâta cât vezi, dar' eu îți mai pot aduce, și atunci cât mănaci de asta mereu trăiești!

— Da cât costă?

— Asta câta o am costă 100 leișori, dar eu, dacă-mi mai dai încă 100 lei paralei, plec deloc la munte și-ți aduc cât îți trebuie!

Țaranul încântat de descântecul țiganei îi dă 100 lei, aceasta îi dă buruiana câtă avea, și luându-și ziua bună, pleacă la munte după alta.

Seara venind nevasta țaranului dela munca câmpului acasă, acesta îi povestește întâmplarea cu descântecul țiganei și-i arată

buruiana de leac. Nevestă-sa uitându-se mai de aproape la buruiană, o cunoaște de loc, și zice către barbatu-so; Mă prostule, asta-i iarbă roșie, care crește pe toate gardurile!

Țaranul, firește, încântat de descântecul țiganei, odată cu capul n'a voit să creadă că buruiana, pentru care el a plătit 100 lei, e iarbă roșie uscată, dar de țigana încă n'a mai dat cu ochii cât a trait, batar c'a mai chinuit de boala, de care suferea, încă cinci ani!

Traista lui Moș Crăciun.

Ce ne-aduce Moș Crăciun?
O scumpire la tutun,

Trenuri reci și 'ntunecate,
Agitații, atentate,

Furt de urne pe la Dej,
Casătorii la prilej,

Pâine scumpă, scump zahar,
Fraude ca acum mai rar,

Tălhării cu vârf și moț
Și fabrici de făcut hoți.

Ș-'ncă multe câte vreți,
Domni și popi și oameni beți.

Numai pentru vai de noi
Vine cu dășagii goi.

Leuștean.

Snoave.

La noi în sat de ce e crâjma lângă biserică?

— Ca să meargă lumea la amândouă.

— Părinte nu ți-e frică de D-zeu sa trăiești necununat?

— Nu, că mi-am cetit molitva de deslegare.

Curaj mare

- M'am schimbat dintr'odată. Acum sunt foarte curajoși.
- Cum așa?
- Bine. M'am hotărât să aduc soacra să locuiască la noi.

Hai la Gambinus. Fac cinste. Am scăpat dela moarte.

— Ce ți-sa întâmplat?

— Ce să mise 'ntâmpile. Voiam să plec la București și am scăpat trenul.

Cronica zilei.

Un oraș nou

A fost odată un sat frumos, cu poziție pitorească și climaterică, cu fetele cele mai frumoase, ca'n basme, purtând cătrînțe atrăgătoare. Satul era vecinic pregătit pentru sărbătoare. Venea lume din toată lumea ca să admire în deosebi frumusețea satului, astfel că nimănui nu-i mai rămânea timp să meargă și la munte.

Nemții din Viena îi spuneau „Das Dorf ohne Männer”, iar Ungurii din Pesta aduceau mult paprika de Szeghedin în acest sat frumos. Se făcea chiar și export de frumusețe, cu pașaport în aia țară.

Tot ce se naște trăește, îmbătrânește. Bărbații s'au înapoiat acasă din veșnica pribegie, de prin America, de prin Rusia; iar aia țară devenind țara noastră, s'a desflințat și pașaportul.

Nemții nu mai vin căci e prea departe acum Viena, iar valuta le e tare scăzută. Ungurii de asemenea nu mai pot aduce paprika, căci Seghedinul fiind dincolo de Tisa, ar trebui să-l treacă prin vama Sibiului. Și apoi papricata limbă maghiară nu se mai caută, nu mai e la modă.

Satul a devenit astfel oraș. El își are bărbații lui și înfloreste și prosperă. Nu mai poți deosebi după gulerul cămășii, care e fată care e nevastă, ca odinioară.

E vorba că în curând orașul să fie înzestrat cu un liceu model de stat, căci cel din Sibiu va fi trecut pe seama confesiei, drept cadou pentru reușita unificării bisericilor ortodoxe.

E în proiect, în studiu și un tren electric, în legătură cu Sibiu.

Și astfel pe când orașele vechi îmbătrânesc, se confesionalizează, orașe noi apar, trăesc, înfloresc..

Roata... mult cântată de bardul nostru județean, se 'nvârte roata.

Et Siles.

Are nevoie de odihnă.

— Domnule doctor sunt bolnavă. Prescrieți-mi o lună odihnă. Uitați și limba mi-e cu spume.

— Aveți dreptate. Și limba Dvoastră are nevoie de cel puțin de două luni odihnă absolută.

„Tovii“ în propagandă.

Rotenschwartz:

Șolămălahăn moi!

Schwartzenroth:

Vuăăs! zici că să dăm'napoi?
Câtă vreme ai de toate
Și permis și pașapoarte,
Când e lucru-aproape gata
Și studenții-'s la Galați,
Cum să dai n'apoi prost, moi!
Ce ai mâncat vusturoi?

Rotenschwartz:

— Vusturoi chiar de-aș mânca
Dar e vai de pielea mea
Că pe loc mă moscovește
Când m'o prinde iar în clește.

Schwartzenroth:

— Ești un prost și jumătate
Tu ești doar „minoritate“
Și de tine nu s'acață
Că strigă din coteneafă
Moscovici și domnu Ghere
Strigă chiar și „tovul“ Stere,
Nu fii și tu Goldstein prost
Să te prindă fără rost!

Rotenschwartz:

— Ori cu rost ori fără rost
Dar mă pune 'n adăpost
Cu brățare de picioare
Lângă Goldstein la răcoare.

Schwartzenroth:

— Vai bătute-ar Scaraoțchi
Și te-ar trăsni sfântul Trotzki

Că dai „tovii“ de rușine
Blăstămatule de tine.

Rotenschwartz:

— Ori ce-ai zice da e greu
„Comunism“ să zici mereu;
Chiar Racovski poți să fii
Printre cele poliții
N'o să scapi nepieptănat
Dupa ce te-ai deochiat.

Știri telegrafice

Agenția: Tepeleș
aduse în cârcă de „Calicul“

Sibiu. În postul Crăciunului saloanele restaurantului „Boulevard“ erau menite să devină lăcașuri de lecturi biblice. Dar însă, după cum vedem începutul, ele mai curând vor deveni lăcașuri pentru dansuri *biblice*, deoarece bibiloi au și început, — la ceaiul dansant, — să experimenteze cu fôxtrot schimmy și Java parchetul saloanelor.

Cristian. Unui țigan necăjit, căruia îi murise un puradel, nu-i venea la socoteală să plătească taxa de înmormântare din punga goală. Astfel a dus corpul neînsuflețit al puradelului dinaintea treptelor preotului, spre a ru se mai ostăni preotul până la el acasă. Ce a mai urmat, întrebați pe notarășul.

Răchita. Dască'ul Raica o ia cam des raita către lăcașul lui Aghiută, făcător de ameteți, spre a se întoarce apoi războinic și zurbagiu la mașina de oameni deștepți, unde este meșter cu diplomă dela fabrica din Deva. O fi bine și în școală, dar Rai... ca 'n crâsmă nu găsește nicăirea. Doar câte-odată își mai găsește nașu și cu... dracii ceilalți.

Orăștie. Reuniunea meseriașilor de toate pănurile va da a doua zi de Crăciun teatru cu joc și va împărți haine la ucenicii desbrăcați. Aviz tuturor patronilor, cari țin la lucru ucenicii 20 de ceasuri din cele 24, să alerge iute la Reuniune ca aceasta are fonduri fără fund și astfel va îmbrăca și pe ucenicii lor. Că doar de aia îi Reuniune, s'o mulgă, toți.

Dej. Protopopul Hermann nepăstorind urnele cum trebuie, acestea s'au urnit asupra locuinței creerului, stricându-i îmbrăcămintea de piele groasă. Cu toată filipica lui, dar tot s'a umplut de filipești când a fost surprins de Filipescu asupra matrapaslăcului.

Brad. Taica Piso-i desperat, fiindcă „Mica“ l'a nselat. Decând a început să cânte Goga „Trage-ți voi boi dela „Rudă“, chiar și cei „Doisprezece Apostoli“ s'au depărtat dela Preasfinția Sa.

Ilia. Protopopul Moldovan, din respect față de patronul său politic, nu va tăia porc de Crăciun.

Săliște. De Crăciun Societatea vânătorilor, drept simbol, va tăia un porc sălbatec. În caz că acesta ar dori să facă Crăciunul prin Crinți, singuraticii membrii vor fi siliți să se mulțumească și cu... țapul.

Alba-Iulia. În cetatea eternă Hanul Mârza, de Crăciunul acesta nu va primi pe cei cu Vifleimul politic.

Cluj. Preasfințitul episcop al eparhiei Vadului și Feleacului în anul acesta n'a îngreșat porc, deoarece vrea să-l taie pe cel îngreșat cu bucate comune la Vlădicia din Sibiu. A aflat însă că nu merge prea ușor împărțeala, deoarece cei dela împărțeală, adecă cei dela Sibiu, vrea să-și oprească osânda ar eparhiei Vadului să-i dea doar șorliciul.

Orăștie. La concertul dat sub conducerea noului profesor Gheorghe Oancea, înțeleptul Solomon a exclamat: Binecuvântată să-i fie bagheta, căci farmec înțergesc scoate din ea.

Sibiu. Un credincios al bisericii a fost înmormântat fără preot, deoarece, — după ce a murit, — nu s'a dus să înștiințeze că de care parohie să ține.

Ciucea. Sdrenfuindu-se hârtia aurită de pe steaua generalului Averescu, bardul Goga va umbla anul acesta cu Vifleimul politic la colidat de fuziuni.

Brașov. Doctorul Dobrescu e pus în urmărire, fiindcă la Dej a șterpelit sarmaua de Crăciun, destinată de guvern generalului Moșoi.

Boița. În ziua de St. Nicolae dascălii au făcut-o lată. Pentru un cârnaț de porc s'au luat la bătaie, s'au împăcat iar și s'au dus în audiență la cocoana Gurădulce din capătul satului.

Dej. La alegerile de deputat domnul ministru *ghinărar* a vrut să facă alegerile tot pe calapodul vechiu; să se fure urnele. A eșit lucrul pe dos, deoarece cei numiți să fure, au greșit adresa și în loc de urnă, au furat oala cu sarmale.

Crăciunel. Primarul, la ordinul primăreței, a plecat ca să-și facă lucru de sărbători. Și neavând altceva de lucru s'a pus de-a confiscat un butoiăș de vin, care venise pentru personalul C. F. R. de sărbători, sub motivul că n'a plătit acizul. Ștampila bușii n'a căzut decât numai după ce au binevoit a se promite că se va deșerta câteva chilograme din butoiăș spre fericierea primarului. Dar promisiunea a rămas promisiune și primarul fără vin.

Sibiu. În cadrele Asociației domnul ministru Săveanu a ținut o conferință despre „Altă morală”. Un liberal din sală a exclamat: „N'avem noi nevoie de altă morală, atâta vreme cât avem: „morală pașapoartelor”, care este a noastră și e făcută „prin noi înșine”.

Cluj. Vânătoarea guvernamentală promite a fi foarte bogată. Fiecare vânător are în cartușieră patroane cu alice pentru pasări de noapte, cari se pot vâna nu-

mai pe raza orașului Cluj. Gloanțe pentru porci au luat numai cei barosani, fiindcă vânătoarea aceasta va avea loc pe domeniile rurale. Vuplile vor fi vâdate la periferie. Domnul Sever Dan a protestat contra acestui braconaj liberal, fiindcă revirul de vânat este al partidului național.

Scânteii din cremenea lui Amnar.

Lipsa dă valoare și celui mai fără de valoare lucru.

Este oprit a ieși pe stradă cu cânele fără sguardă și cu bărbatul fără cravată.

Dacă ești medic, ferește-te de-a spune unui advocat că ești îngrijat de pacientul tău, fiindcă îndată te va întreba: „Ce, nu plătește”?

Decât cu o soacră în casă, mai bine să fii călugăr cu o nevastă orfană.

Teofil Dragoș a exclamat la un banchet că: Intre ar-

tele patriotice, ocupă rangul suprem și arta de a învăța pe altul ceea ce însuși nu știi.

Popa care nu are oi, își face din laptele credinții brânză.

Teoria lui Darwin despre proveniența omului dela maimuță e falsă, fiindcă o mulțime de indivizi ducându-și genealogia strămoșească, nu ajung mai departe, decât pân' la măgar.

Cel mai deștept om e prostul acela, care este atât de cuminte încât el știe că e un măgar.

Cel mai onest om este acela, care, — cu rizicul de-ași pierde onoarea, — îți fură punga cu bani plină, pentru a fi-o da înapoi goală.

Sunt femeii măritate, în a căror societate morala nu mai e sigură de numele ei bun.

Orice tinăr, care și-a luat viața pentru un amor nefericit, — la bătrânețe a răs de nebunia tinerețelor sale.

Temere.

— Eu dacă voi mai continua cu chefurile și craiăcurile mele, mă tem că o să mor cerșetor.

— Eu mă tem că o să trăești cerșetor.

Vrei să fie cald?

— Domnule dă-mi un ban că e așa de frig!...

— Da ce? Nu cumva vrei să fie cald iarna?

Urarea de sărbători a lui Stan Vorbălungă

Dragii noștrii cetitori
Vă dorim de sărbători
Tot ce 'ntr'o noapte gândiți
Să mâncați să vă spetiți

Carne, varză, cartaboși
Cu plăcinte și gogoși
Să beți țuică, să beți vin
(Asta-i lege de creștin)

Și va gândiți și la noi
Nădrăgari la pungă goi.
Sunt în țară porci destui
Și tot nu suntem sătui.

Să ne dați la colindat
Câte-un cârnaț afumat,
Ca și noi la rândul nost
După foame, după post,

Dăm la fiecare nat
Ceeace nici n'o visa
Vr'un pașaport mărișor
Pnetru anul viitor,
Spre Columbia, sau cuba

Ba chiar în spre Argentina
Și apoi la saramură
O să vă-așezăm slănina.

Parlamentul

— studiu parlavragesc —

Parlamentul este o instituție publică de profilaxie contra epidemiei politice.

Deaceea a fost zidit afară din București, pe un deal, ca să nu se molipsească lumea dela cei atinși de boala asta.

Director general al parlamentului este dl Ioan Brătianu iar inspector peste pacienți este domnul prezident Orleanu.

Cuvântul parlament s'a născut din cuvântul *parlamir*, adevă nicăiri ca acolo

nu-și pot da mai bine deputații cu *parul la mir*.

Parlamentul se mai numește și *Camera*, însă această cameră nu se închiriaza cu luna. Proprietarul camerei e poporul, care o închiriaza cu contract pentru patru ani. Chiriașii pot fi evacuați și mai curând, dacă nu țin curățenle în visteria țării și dacă nu se bat cel puțin de trei ori pe zi.

Dormitorul Camerei e *Senatul*, unde în timpul somnului e pus ca pazitor al liniștei domnul *Ferikides*.

Actualii chiriași ai parlamentului spun că se bucură de legea chirilor și nu pot fi evacuați. Poporul proprietar cere într'una ca să golească *Camera*, fiindcă au venit acolo contra voinții lui, prin furt de urne, iar între timp a umplut-o cu toți ne-dușii la biserică.

Însă chiriașii nici habar n'au. Sperie proprietarul că e pericol de lupi, fiindcă unul a și intrat înăuntru, iar ei păzesc mai bine *Camera* decât alții. Spun că li-e teamă, fiindcă ar fi *Vai...da...că pleacă ei*.

Poporul proprietar însă degeaba spune că: las' să fie *Vai...da...că* trebuie să fie, numai să scape *Camera* de atâta șobolanime, care i-a ros și țățanile și i-a mâncat tot cașcavalul.

Unei fete.

Din țigare zici că fumul
Către tine vine 'ndată!
Cred și eu, — pentru că
fumul
Trage doar spre-o 'nfulmurață.

Stan și Bostan

Stan: fosta-i la Dej ma ortace?

Bostan: Să dau *dej*...mă din bostan cum a dat prota Herman, să mă țin de cap un an? Nu-s atât de gogoman și nici n'am mâncat bostan!

Stan: Par'că ești de-al lui Moșoi.

Bostan: Nici la vremea de apoi nu voi merge cu Moșoi. Ce, dacă-s ca un butoi și îmi plac sarmale moi și cârnați cu usturoi, fiindcă sunt de pe Ampoi, eu să știi că nu mă 'ndoii după urnă-așa ca voi, să mă facă mușunoi și cu părul strâns vâlvoi să alerg până 'n Zavoii, ca eroul lui Moșoi..

Stan: Ma, da tare ești de gură!

Bostan. Doară nu sunt săcatură și nici n'am pe limba sgură și-s stăpân în batătură, nu aștept ca orice mură să îmi pice-așa în gură.

Stan: Dară porc de Cra-ciun tai?

Bostan: Nu te mai face nisnai, doară știi că n'am mălai și că porcii sunt pe

plai, rămă ghindă pe bruhai, iară alți sub evantai beau șampanie cu pai și-ascultă cioara din nai par'c'ar fi în luna Mai și sunt plini de gural.

Stan: Cu tin' n'o mai scot la cale.

Bostan: Atunci pleacă 'n ale tale, când la deal și când la vale, după oale cu sarmale și stacane liberale până când îl face bale.

Umblând printre oameni

— cu trenul și pe jos —

La un restaurant ședeau la masă două babe îmbogățite de războiu, venite la Sibiu să se lecuiască de boala lenii și a plictiselei.

După ce au cerut compot și au mâncat amândouă din farfurie, cheamă chelnerul să facă plata.

— Plătim o jumătate de porție compot monșer.

— Doamnă noi nu avem decât porțil întregi, îl răspunde politicoș chelnerul.

După ce pleacă chelnerul se aprind babele noastre:

— Curată hoție, speculă, jaf,

mândrăci porția jumătate și o plătești întreagă.

— Da madam Popăscu, pe lângă hoția aceasta mai stai și în murdărie în Sibiu, — îi zice o fată cam trecută dela o masă veclină, arătând două biete mucuri de țigare jos, mângâind în acelaș timp pe Bubi căfelușul, singura distracție serioasă a madmazelei.

*

După multe rugăminți Costel a căpătat voie dela nevastă să stea în oraș până la ora 10.

Când se întoarce cam legănându-se, cocoana i-l ia în primire:

— La câtu-l acum pișcherule?

— La ze-ze-zece, dra,-dragă!

— Dacă-l la zece, de ce bate ceasul unul, ori nu mai auzi?

— Ba, da, dar-dar pe zero nu-l poate bate lângă unul.

*

La o serată dansantă un tânăr ofițer de cavalerie e tot în dăra unei doamne nostimă și cu picăfele. Nu știe ce să facă înfocatul asedlator pentru a intra în grațiile grațioasei ispite. O domnișoară vine direct la ofițerul din chestie și îl oprește întrebându-l ceva. Grațioasa doamnă se depărtează în societatea unul domn. Ofițerul dădea semne vâdite de nerăbdare fiindcă drăcușorul de fată îl asaltă mereu cu întrebările. Intr'un târziu când scăpă de piseala bacfișei, alergă într'un suflet la aceia, care a făcut să-i palpite și monoculul. Căută să-și ceară scuze:

— Iartă-mă gingașe făptură, că te-am lăsat atâta timp în societatea idiotului acela.

— Sunt obișnuită cu el. E bărbatu-meu, — răspunse flica Evei, cu un ușor oftat.

Unei „intelligente“.

A fost odată un cioban,
Ce nu era chiar bădăran,
Nu putea să se însoare
Căci visa avere mare;
El dorea să se mărite
Cu scopul ca să profite.

Nu-i noroc în căsnicie
Te 'ntorci la teologie
Întâi scapi de cătănie
Iar în loc de cununie
Speri într'o așesorie.

Cellibe.

- Te măriți și tu. Toate pretenele mă părăsesc. Cine-i fericitul?
 — Tata.
 — De ce?
 — Se scapă de mine, că mă ia altul după cap.

Poveste sentimentală

Intr'un sat de munte 'mi pare
 Un notar a fost rănit
 La o 'ncăerare mare
 De-un crășmar cam necioplit;
 Lucrul s'a întâmplat așa,
 Ascultați și ve-ți vedea:

Cic' odată cărciumarul
 Cum sta lângă cana plină
 Socoti ca pe notarul
 Să-l apuce 'n vizuină,

Și cu trudnica nevastă
 O leliță bucalae
 Puse ca să-l pescuiască
 Pe notarul în odae.

Iar când cursa va latinde-o
 Crășmărița, — ochi de pară,
 Cărciumarul să se facă
 C'a plecat departe 'n țară.

Și apoi să vezi fârtate
 Pe notarul prins în strugă
 Cât de repede va scoate
 Mille de lei din pungă.

Astfel socoti crășmarul
 Cu gireata lui nevastă

Fără ca pe-atunci notarul
 Ceva doar să bănuiască.

E știut de-o lume 'ntreagă
 Că atunci când vrea femeia
 Impotrivă-i nu se pune
 Nici chiar dracu 'n ziua-aceia.

Când te-oprește 'n drum ne-
 cazul
 O pășești cam rău sărmane,
 Chiar de știi sări pârleazu
 La vecine sau vădane.

Astfel când căzu ispita
 Din ochii iuți de crășmărița
 Biet notarul dintr'odată
 Incepu ca să sughiță.

Și veni, — pe așteptate
 Piin de pofte și văpae
 Cum fu vorba, pe 'nserate
 La lelița în odae.

Insă n'apucă să spună
 «Bună seara dragă gazdă»
 Că sări de-odată crășmarul
 Și 'ncepă ca să mi-l ardă.

O sfeclise rău notarul
 Și ca sfecla se făcuse

Căci avea respect de parul
 Ce asupra lui căzuse.

Astfel o păși sărmanul
 Secretar amoretat.
 Incât simte și la anul
 Mille care le-a dat
 Și bătaia ce-a păpat.

Pricolici.

Supărarea codrului.

Căfi copaci sunt prin pădure
 Multe văd dar nu pot spune,
 Căci așa sunt ei făcuți
 Să fie cu toții muși,
 Căci dac'ar putea vorbi
 Noi n'am mai putea trăi,
 Atât ne sunt de dușmani
 Ca și cei mai mari tirani,
 Când văd oameni mari nebuni
 Pe sub cei stejari bătrâni,
 Făcând dragoste pârliță
 Cu câte-o boală urâtă,
 Mă mir, — că eu sunt bătrân
 Și fac dragoste 'nfocată
 Cu câte-o drăguță fată,
 Și simt că întineresc
 Când pot așa să iubesc,
 Nu ca voi oameni smintiți
 Că nu știți cum să iubiți,
 Eu am cetit prin ceaslăoave
 În cărți sfinte cu potcoave,
 Să iubești numai copile
 De vrei să ai multe zile,
 De voiți mult să trăiți
 Tot ca mine să iubiți.

* * *

Să nu creadă oarecine
 Că nu-s făcute de mine,
 Căci am cap, iar nu bostan
 Să naibă valoare-un ban;

Ascultați să vă mai spun
 Sfaturi bune de bătrân:

Eu acum la bătrânețe
 Mănânc mere pădurețe
 Ba și multă lăptărie
 Să pot face poezie,
 Nici tutun nici alcool,
 Să fiu la fire domol,
 Ba eu mă mai și nutresc
 Cu pesmet călugăresc
 Așa să trăiți și voi
 De voiți să nu fiți oi!

Moș Roată

„CETATEA“

Bancă Economică-Comercială S. A. BRAȘOV
ROMÂNIA.

Sucursale: București, Cluj, Gherla, Cohalm,
Odorheiu și Toplița-Română.

Afară de filiale „CETATEA“ are legături cu
toate băncile din orașele mai mari ale
României și în special ale Transilvaniei.

Capital social	Lei 60.000.000
Deplin vărsat	Lei 30.000.000
Fonduri de rezervă	Lei 9.000.000
Depuneri	Lei 70.000.000

Reprezentant și corespondent în America:

Bank of America

44 Wall Street New-York, N. J.

Primește depuneri spre fructificare în
cont-curent și pe libel și bonifică 7—10% dobân-
dă, amăsurat sumei și duratei depunerilor.

Cețiți și răspândiți CUVÂNTUL POPORULUI

„Cassa de păstrare“

Institut de credit și economii soc. anonimă

ÎN SĂLIȘTE

Sucursale:
Miercurea,
Orlat și Se-
beșul-Săseșc

Capital societar	Lei 2.000.000.—
Fond de rezervă	„ 1.000.000.—
Depuneri spre fruct.	„ 20.000.000.—

A V I Z I

„Cassa de păstrare“ Inst. de credit și economii s. a. în Săliște

1. PRIMEȘTE depuneri spre fructificare în Cont-curent cu 6%.
2. Depuneri pe lângă anunțul statutar cu 7—10%.
3. Depuneri cu termen fix cu 10—12% și mai mult după mărimea sumelor și durata termenului de plată.

:- DAREA CĂTRĂ STAT O PLĂTEȘTE INSTITUTUL. :-
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE.

„TIPOGRAFIA SĂTEANULUI“

SIBIU

Str. Școlii de înot 10

e complet asortată cu
mașini și litere moderne.
Primește spre executare
orice lucrări tipografice,
ca: ziare, broșuri, ta-
be-
le, diferite imprimare
administrative, școlare
și pentru birouri, necro-
loage, bilete de cununii,
de logodnă, de vizită,
etichete, note și facturi
pentru domniile comer-
ciant și etc. etc.

Compactorie și agen-
ția fabricii de stampile
Orice comandă se
execută prompt.

Vinăria Izvorul

Proprietari: N. D. Poiană, T.
— Mănescu și I. Oana. —

SIBIU

Strada Gușteriței 32.

Primind mari cantități de
vinuri noi și vechi de
Odobești și Târnave, calități
neîntrecute și dulciage,
vinde dela 12 lei litrul,
Țuică din Horez (Vâlcea) și 18
lei litrul. Ca și Rom, Cognac
și Licheruri,
Spirt de Arad cu prețul fabricii.

De vânzare din mână liberă o
moară în perfectă
funcțiune cu un mo-
tor de gaz sugativ de 35 H. P. cu 3
pietri de 42 țoii, cu un valț dublu, 3
țilindre și trier. Mai departe o casă
cu prăvălie, local de meserie
(măcelărie) grajd șopru sură etc.
Doritorii să se adreseze la Nicolae
Stoian Săliște Nr. 128 (Piața mare)